

en fuldkommen sikker Viden om, at det sønderjydske Spørgsmaal nu i Realiteten er afgjort og afgjort paa samme Maade, som hvis Ministeriet Zahle var blevet sidende. Det er muligt; forsaavidt det skulde blive Tilfældet, at Spørgsmaalet bliver afgjort derhen, at den Clausenske Linie i Hovedtrækkene bliver den danske Sydgrænse, saa er jo det Resultat, som Ministeriet Zahle ogsaa vilde have, opnaaet. Jeg vil her pointere, at det udtrykkelig fra Hr. Borgbjergs Side blev sagt, at bliver dette Tilfældet, saa er dette Ministeriet Zahles uvisnelige Ære, akkurat paa samme Maade som han under Debatten om Valgloven stod her og erklærede, at Generalstrejken var Socialdemokratiets uvisnelige Ære. Jeg vil slaa dette fast, jeg vil slaa fast, at Hr. Borgbjerg udtrykkelig har erklæret, at forsaavidt vi faar den Clausenske Grænse, er dette Ministeriet Zahles Ære, jeg kan tilføje: og Ansvar. Der er ingen, der har lovet ved en Indgriben under Valgene eller bagefter at ændre det Resultat, som Ministeriet Zahle har arbejdet paa, lige siden Vaabenstilstanden blev afsluttet. Men naar man Gang paa Gang, navnlig ogsaa ude paa Valgtribunerne, har nævnt, at Ministeriet Zahle i den Henseende har arbejdet i Overensstemmelse med hele Rigsdagen, og ogsaa gentagne Gange har ladet falde Udtalelser om, at man der har repræsenteret det danske Folk, saa vil jeg paa mit Partis Vegne protestere. Rigsdagsresolutionen af 23. Oktober 1918 var, som enhver, der deltog i de Møder, ved, et Kompromis fra konservativ Side. I Maj 1919 skilte det konservative Parti sig direkte ud i det sønderjydske Spørgsmaal, idet vi i det hemmelige Rigsdagsmøde stemte for en anden Resolution end den, der blev vedtaget. Senere har det Gang paa Gang vist sig, at Ministeriet ikke repræsenterede hverken Rigsdagen og — som det nu ved Valgene har vist sig — heller ikke det danske Folk. Jeg minder om Debatten om Rønningsadressen, jeg minder om en Forespørgsel i Landstinget. Det vil være ganske klart, at Ministeriet i den senere Fase af sin sønderjydske Politik har repræsenteret de Partier, af hvilke Ministeriet var udgaaet. Det danske Folk har ved Valgene givet sit Svar. Det gik til Valg paa to Spørgsmaal, nemlig det sønderjydske Spørgsmaal og hvad jeg kan kalde Generalstrejkesituationen. Svaret har ikke ladet noget som helst tilbage at ønske i Retning af Tydelighed.

Det er flere Gange fra det afgaaede

Ministerium Zahles Side blevet nævnt, at det, om jeg saa maa sige, har spillet med Kortene paa Bordet i det sønderjydske Spørgsmaal. Det er ikke det konservative Folkepartis Opfattelse; vi tror ikke, at vi har set alle Kortene. Jeg vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, om han paatænker at foretage en Undersøgelse af hele Ministeriet Zahles Behandling af det sønderjydske Spørgsmaal fra første Begyndelse og til allersidste Færd. Vi, der er Medlemmer af det sønderjydske Udvalg, har faaet forskellige Antydninger i forskellige Retninger, som jeg imidlertid ikke er berettiget til at komme ind paa her, men som synes mig at gøre det ønskeligt, at hele Ministeriet Zahles Politik i det sønderjydske Spørgsmaal bliver lagt klar, bliver undersøgt, og ikke blot de officielle Skridt, men ogsaa de uofficielle. Jeg sigter til disse „inofficielle Besprekninger“, forskellige Udsendelser af Folk, og hvad dertil hører. Jeg tror, det vil være godt for Rigsdagen og for det danske Folk i det hele taget, om man fik fuldstændig Klarhed over Ministeriet Zahles sønderjydske Politik. Jeg nærer ikke nogen somt helst Tvivl om, at det, hvis vi faar den Clausenske Grænse, vil vise sig, at Hr. Borgbjerg har Ret, naar han siger, at denne Grænse saa vil være Ministeriet Zahles Ære. Jeg tror, det er paakrævet, at en saadan Undersøgelse finder Sted; om Formen derfor skal jeg overhovedet ikke paa dette Tidspunkt udtale mig.

Men har man fra radikal og socialdemokratisk Side Ret i, at den Clausenske Linie i Hovedsagen bliver Danmarks Sydgrænse, tror man saa virkelig, at det sønderjydske Spørgsmaal dermed er bragt ud af Verden? Jeg for mit Vedkommende tror, at i Stedet for et nordslesvigsk Spørgsmaal faar vi et mellemslesvigsk Spørgsmaal. Jeg er af den Anskuelse, at hvor to Nationer støder sammen og har ført en aartusindlang Kamp med vekslende Grænse, der er det ganske umuligt at tænke sig, at man i Aaret 1920 tager et Kort og en Blyant, slaar en Streg og siger: Værsgod, der er Grænsen, og hermed hører Kampen op! Det vil være ugørligt, hvor man saa end drager Grænsen. Men det, det i vore Øjne kommer en paa med Hensyn til at drage Grænsen, er, at den skulde være draget saaledes, at Danmark faar den bedst mulige Stilling i denne Nationalitetskamp, som ganske naturligt ikke kan ophøre paa een Gang. Der behøver jeg kun at paapege, at den Clausenske Linie er den slettest mulige baade geo-